Ισχυρή αντικαπιταλιστική Αριστερά και ανατρεπτικό εργατικό κίνημα
Σφήνα ανατροπής στον αστικό διπολισμό

1. Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ πήρε ψήφο εμπιστοσύνης από τη βουλή, μετά το βελούδινο διαζύγιο με τον Π. Καμμένο. Ήταν αναμενόμενο, καθώς είχε πάρει ήδη **ψήφο εμπιστοσύνης από την ΕΕ, τις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ, το ελληνικό κεφάλαιο και το σύστημα**. Η σάπια εικόνα κρίσης, διάλυσης και κυνικού αμοραλισμού της «εθνικής αντιπροσωπείας» παρείχε τα ρετάλια για να συμπληρωθεί το 151, όπως είχε συμβεί και τα προηγούμενα χρόνια όποτε είχε απαιτηθεί κοινοβουλευτική πλειοψηφία για να περάσουν μνημόνια.

Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ έχει να ολοκληρώσει τη βρόμικη δουλειά, την προώθηση κρίσιμων μέτρων και αναδιαρθρώσεων προς όφελος του κεφαλαίου και του ιμπεριαλισμού. Να εγκριθεί η Συμφωνία των Πρεσπών, για να προωθηθεί **το πέρασμα των Βαλκανίων κάτω από τις φτερούγες του ΝΑΤΟ και της ΕΕ**, επιλογή που όχι μόνο δεν φέρνει ειρήνη και ασφάλεια, αλλά διχάζει τους λαούς, ενισχύει τους εθνικισμούς και οξύνει τους ανταγωνισμούς των αστικών τάξεων και των μεγάλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων για τα συμφέροντά τους (όπως δείχνουν οι πανηγυρισμοί ΗΠΑ και ΕΕ και η παρέμβαση της Ρωσίας). Ταυτόχρονα, **η Συμφωνία των Πρεσπών εκφράζει τα κυρίαρχα συμφέροντα του ελληνικού κεφαλαίου** (το οποίο επέτυχε την αλλαγή Συντάγματος και ονομασίας) για τον «ηγετικό ρόλο στα Βαλκάνια», την οικονομική επέκταση στη γειτονική χώρα, το άνοιγμα οικονομικών και άλλων διαύλων στην περιοχή και τη συγκέντρωση δυνάμεων για τον επικίνδυνο ανταγωνισμό με την Τουρκία στην περιοχή της νοτιοανατολικής Μεσογείου. Την κρίσιμη αυτή πλευρά εξακολουθούν να αποκρύβουν το ΚΚΕ και η ΛΑΕ καταγγέλλοντας μόνο τη ΝΑΤΟϊκή υπηρεσία της κυβέρνησης Τσίπρα και αναδεικνύοντας τον «αλυτρωτισμό των Σκοπίων», την ώρα που βοά ο ελληνικός εθνικισμός. **Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν δικαιούται να υψώνει «αντιεθνικιστική» σημαία**, καθώς με τον πιο κυνικό τρόπο υλοποιεί τα συμφέροντα του ιμπεριαλισμού και του ελληνικού κεφαλαίου.

Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ προωθεί αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις και στο εσωτερικό,

όπως αυτή για το προσοντολόγιο προσλήψεων στην εκπαίδευση, που ξεσήκωσε οξύτατες αντιδράσεις καθώς απολύει ουσιαστικά χιλιάδες αναπληρωτές και επιβάλλει τον άγριο ανταγωνισμό. Ακολουθούν μέτρα για τη νέα «σωτηρία» των τραπεζών σε βάρος των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, με πλειστηριασμούς πρώτης κατοικίας και εξώσεις, νέα δημόσια ενίσχυση των τραπεζών και απολύσεις χιλιάδων τραπεζοϋπαλλήλων. Παραπέρα προώθηση των ιδιωτικοποιήσεων και αντιδραστικές αλλαγές στο σύστημα πρόνοιας. Στο πλαίσιο αυτό, η εξαγγελθείσα εφαρμογή του μνημονιακού νόμου για την αύξηση του κατώτατου μισθού, με μια μικρή αύξηση μετά από οκτώ χρόνια δραματικών μειώσεων και σε περιβάλλον έκρηξης της πάμφθηνης ελαστικής και μερικής εργασίας, δεν μπορεί να χρυσώσει το χάπι.

2. **Καταγέλαστη είναι η προσπάθεια του ΣΥΡΙΖΑ να ηγηθεί «προοδευτικής συμπαράταξης» κατά των εθνικιστών και της ακροδεξιάς**. Δεν είναι μόνο πως αυτό το «προοδευτικό μέτωπο» που εμφανίστηκε στο Μέγαρο μυρίζει μπαγιάτικο «σημιτισμό» και αθεράπευτη εμμονή στον ευρω-μονόδρομο, όταν η ΕΕ έχει αποδειχθεί ενορχηστρωτής της πιο τρομερής αντιλαϊκής επιδρομής μετά τον πόλεμο και αναβλύζει αυταρχισμό και φασισμό από όλους τους πόρους της. **Είναι η ίδια η πολιτική της κυβέρνησης Τσίπρα που δεν έχει τίποτα το προοδευτικό, απεναντίας φουσκώνει τα φτερά στην αντίδραση και στον εθνικισμό**, στη δεξιά και την ακροδεξιά.

Καμιά αυταπάτη ή ανοχή στην κυβέρνηση και το κόμμα του ΣΥΡΙΖΑ. Οι εργαζόμενοι και η νεολαία δεν δίνουν ψήφο εμπιστοσύνης, αγωνίζονται για την ανατροπή της κυβερνητικής πολιτικής από τα κάτω και τα αριστερά, της κυβέρνησης που την υλοποιεί και κάθε κυβέρνησης με την ίδια πολιτική.

Καμία θετική προσδοκία δεν μπορεί να έχουν οι εργαζόμενοι από τη ΝΔ, που εκφράζει με το δικό της επιθετικό τρόπο την προώθηση της ίδιας αστικής μνημονιακής πολιτικής, πρωτοστατώντας στις αντεργατικές επιλογές και τις εθνικιστικές κορώνες, αντιγράφοντας τον ΣΥΡΙΖΑ σε επιμέρους δόσεις κοινωνικής ευαισθησίας.

Ο ΣΥΡΙΖΑ και η ΝΔ, ανταποκρινόμενοι στις ανάγκες ανασυγκρότησης του αστικού μπλοκ, προσπαθούν να ξαναστήσουν **ένα προεκλογικό δίπολο-λαιμητόμο για τα εργατικά λαϊκά και νεολαιίστικα δικαιώματα και ελπίδες**. Το παρόν και το μέλλον μας δεν θα ακρωτηριαστούν στο «δίλημμα» λεηλασία με ροζ ή γαλάζιο σκουφάκι. Ο αστικός διπολισμός εκπέμπει «μαύρο» σε όποια του εκδοχή.

3. **Το πραγματικό δίλημμα που τίθεται μπροστά στη νέα χρονιά των μεγάλων**

κοινωνικών και πολιτικών αναμετρήσεων είναι: Σταθεροποίηση στο διηνεκές και κλιμάκωση της μνημονιακής/καπιταλιστικής βαρβαρότητας και της πολεμικής απειλής ή ανατροπή της από ένα ανασυγκροτημένο εργατικό λαϊκό κίνημα και μια ισχυρή μετωπική αντικαπιταλιστική και αντιΕΕ Αριστερά.

Σε αυτό το δίλημμα μπορούμε να δώσουμε **αριστερή ανατρεπτική απάντηση, σε όλες τις μάχες πού έχουμε μπροστά μας, τόσο τις κινηματικές όσο και τις εκλογικές**. Να συσπειρωθούν δυνάμεις, αγωνιστές/στριες και συλλογικότητες, που θα διεκδικήσουν όχι «μία από τα ίδια», όχι αναπαραγωγή του κινήματος διαμαρτυρίας και της Αριστεράς της ήττας, της διαχείρισης και του «μικρότερου κακού» αλλά ένα ανατρεπτικό κίνημα και μια ισχυρή αντικαπιταλιστική Αριστερά, έμπνευση για νικηφόρες μάχες.

Απάντηση δεν μπορεί να δώσει η υποταγή του ανατρεπτικού κινήματος στην ψήφο («δυνατό ΚΚΕ σε όλες τις κάλπες») και στη «συνέπεια» των εκτιμήσεων, όταν υπάρχει η μεγαλύτερη ασυνέπεια στην κλιμάκωση των αγώνων και στην υιοθέτηση του αντικαπιταλιστικού πλαισίου πάλης στις πραγματικές μάχες. Ούτε τα αντιμνημονιακά, πατριωτικά μέτωπα διαταξικής συνεργασίας για τη νομισματική-παραγωγική ανασυγκρότηση με εθνικό πρόσημο (όπως της ΛΑΕ), χωρίς μέτωπο στον εθνικισμό.

4. α) Ο συγκλονιστικός αγώνας των εκπαιδευτικών (αναπληρωτών και μονίμων) και των φοιτητών για παιδεία – εργασία – δημοκρατία για όλο το λαό υπογραμμίζει τις δυνατότητες για **ένα νέο ανώτερο κύκλο αγώνων, με διεκδικήσεις σύμφωνα με τις ανάγκες μας και δημοκρατικές διαδικασίες βάσης** με ανάδειξη κέντρου αγώνα που παίρνει την πρωτοβουλία των κινήσεων από τον υποταγμένο συνδικαλισμό. Το επόμενο διάστημα οι εργαζόμενοι, η νεολαία και τα φτωχά λαϊκά στρώματα δεν μπορούν να είναι θεατές της στημένης δικομματικής αντιπαράθεσης ΣΥΡΙΖΑ-ΝΔ, ούτε να περιμένουν τα **ξεροκόμματα ελεημοσύνης από τα αιματηρά πλεονάσματα**. Οι κατακτήσεις θα έρθουν με αγώνες των πρωτοβάθμιων σωματείων και όχι με ακολουθητισμό στον υποταγμένο συνδικαλισμό ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ για αυξήσεις και συλλογικές συμβάσεις, για την προστασία της κατοικίας του λαού ενάντια σε πλειστηριασμούς, εξώσεις και κατασχέσεις, για τη δημόσια περιουσία ενάντια σε ιδιωτικοποιήσεις κλπ.

β) Απαιτείται **μεγάλη κινητοποίηση ενάντια στα ιμπεριαλιστικά σχέδια, την πολεμική προετοιμασία και απειλή, τον εθνικισμό και το σοβινισμό, το ρατσισμό και το φασισμό**, που επιχειρούν να ξανασηκώσουν κεφάλι, φορώντας τη στολή-λεοντή του «μακεδονομάχου» και του «τουρκοφάγου». Με αφορμή τη ψήφιση της Συμφωνίας των Πρεσπών (στην οποία η αντικαπιταλιστική αντιιμπεριαλιστική Αριστερά αντιτίθεται από

εργατική διεθνιστική σκοπιά) επιδιώκουν να αντεπιτεθούν. **Καμιά ανοχή στην εθνικιστική τύφλωση δεν μπορεί να υπάρχει από δυνάμεις της Αριστεράς, καμιά συνενοχή με την κυβερνητική πολιτική**, καμιά άμεση ή έμμεση στήριξή της.

γ) Η παρέμβαση της μετωπικής αντικαπιταλιστικής αριστεράς και των δυνάμεων που συσπειρώνονται στις πρωτοβουλίες για ένα νέο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα μπορεί να λειτουργήσει σαν ανατρεπτική σφήνα στο νέο αστικό διπολισμό. **Με βασικό πυλώνα την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, οι δυνάμεις της οποίας έχουν πρωταγωνιστικό ρόλο στις μάχες που δίνονται, μπορεί να διαμορφωθεί μια ευρύτερη πολιτική συσπείρωση αγωνιστών και δυνάμεων της ανατρεπτικής αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και της ριζοσπαστικής πτέρυγας του κινήματος**, που θα συγκρουστεί πολιτικά παλεύοντας για τα εργατικά, λαϊκά και νεολαιίστικα δικαιώματα και ανάγκες με την καπιταλιστική-μνημονιακή βαρβαρότητα διαρκείας, την ΕΕ και το ΝΑΤΟ, το κεφάλαιο, την πολεμική προετοιμασία, τον εθνικισμό και το φασισμό. Από θέσεις εργατικές, διεθνιστικές και αντιιμπεριαλιστικές, μαχητικής παρέμβασης και επαναστατικής έμπνευσης.

Μια τέτοια αντικαπιταλιστική αντιΕΕ μετωπική πολιτική συσπείρωση, με πρωτοπόρα συμβολή της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, μπορεί να δώσει με επιτυχία την μάχη των ευρωεκλογών, να συμβάλλει στην επιτυχημένη παρέμβαση των αριστερών αντικαπιταλιστικών αντιδιαχειριστικών κινήσεων στις περιφέρειες και στους δήμους, να ωθήσει ευρύτερα σε μια αντεπίθεση του κινήματος, έτσι ώστε να στραφεί η λαϊκή δυσαρέσκεια από την αστική πολιτική της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ προς τα αριστερά και όχι προς τα δεξιά και ακροδεξιά. Αυτό απαιτεί υπέρβαση των αντιλήψεων που, στο όνομα του φασιστικού και ακροδεξιού κινδύνου, αμβλύνουν την ολόπλευρη πολιτική αντιπαράθεση με την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ.

Σε αυτές τις μάχες η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, εξοπλισμένη με τις αποφάσεις της συνδιάσκεψής της και με βασικό όπλο τη συλλογική και δημοκρατική κινητοποίηση των χιλιάδων αγωνιστών της, **μπορεί να υπερβεί αδυναμίες και όσα την φρενάρουν και να αποκτήσει νέα ανατρεπτική δυναμική**, δέκα χρόνια από την ίδρυσή της.

Με ισχυρή αντικαπιταλιστική αριστερά και ανατρεπτικό εργατικό κίνημα παντού ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΦΕΡΟΥΜΕ ΤΑ ΠΑΝΩ ΚΑΤΩ.

Το Γραφείο της Π.Ε. του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση
Αθήνα, 18/1/2019